

Alexius Huber och hans blänkande metaller och transparenta glasmembran
av Oscar Reutersvärd

Alexius Huber tillhör de rättrogna arvtagarna i vårt land till den stora europeiska konstruktivismen. Inte en millimeter avviker han från riktlinjerna hos denna rörelse, att framskapa en skön, självständig värld som viktigt komplement till vår vardag. Därför uppfattar sig konstruktivisterna som en specialgrupp inom uppfinnarnas fack. De vill med sin formgivning utvidga vår upplevelsesfär och berika den med konstnärliga innovationer.

Här har Alexius Huber genom åren inregistrerat ett stort antal egna nyskapelser i konstens illustra patentverk. Driven av en stark och äkta inspiration har han arbetat i sin experimentverkstad längs

vetenskapliga linjer. Sedan 1960 har han metodiskt sökt sig på djupet i problemvärlden för att förverkliga sina eftersträfvade bildidéer. I första hand har han agerat som en seendets utforskare och med hjälp av sina blänkande metaller och ljusgenomsläppande glasfabrikat genomfört långa serier av experiment. I dessa försök har han lyckats framkalla aldrig sedda synskådespel, t.ex. i form av ljusskimrande spegeleffekter från rörliga kompositionselement, drivna av elmotorer. Och ibland också ackompanjerade av ljudeffekter.

Jämsides med denna kreativa verksamhet bedriver han också psykologiska försök, d.v.s. observationer av sina konstruktioners effekt på betraktarna. Detta räknar han som en logisk del av konstnärsyrket. Det är här han kontrollerar att de verkande krafterna i hans arbeten fortplantas till åskådarna och hos dem utlöser sin influens. Med majoriteten av konstruktivisterna delar Alexius Huber övertygelsen att deras verksamhet har en social betydelse.

Han ser sitt arbete ur samhällsnyttans aspekt och uppfattar sig själv som medagerande i en förvandling av vår värld i progressiv riktning. Målet är ett framtidssamhälle, där livsföringen styrs av människovänliga principer och där den konstruktivistiska konsten ingår som en självklar andlig tillgång.

Ur denna synvinkel får konstruktivismen sitt rätta väsen belyst. Den har ofta missuppfattats som en kallsinnig ingenjörsvärd i 1900-talskonsten. I själva verket är den en sensibel, andlig riktning inom måleriet och skulpturen, som med sina verk vill leda

människorna ut ur vår fysiska existens och in i den rena konstens sublimes värld. Deras experimenterande har gått ut på att finna formkonstellationer, som fångslar och förhäxar betraktarna och med hypnotisk förmåga håller fast deras ögon i bilden. Därför är det riktigtast att se Alexius Hubers kompositioner som ett slags meditationsobjekt. I den rätta kontakten med hans verk kan betraktaren försjunka i lugn, ren och njutningsrik formupplevelse.

Oscar Reutersvärd (1980) Professor emeritus vid institutionen för konstvetenskap vid Lunds universitet